

Mali Princ

Napisao i ilustrova
Antoan de Sent Egziperi



Pirot, 2019.

Antoan de Sent Egziperi
MALI PRINC
sa ilustracijama autora

Naslov originala
Antoine de Saint-Exupéry
LE PETIT PRINCE

Izdavač:
Pi-press, Pirot

Za izdavača:
Dragana Pejić-Randelović

Prevod:
Sonja Žikić

Tehničko uređenje
Goran Žikić

Štampa:
Pi-press, Pirot

Tiraž
36000 primeraka

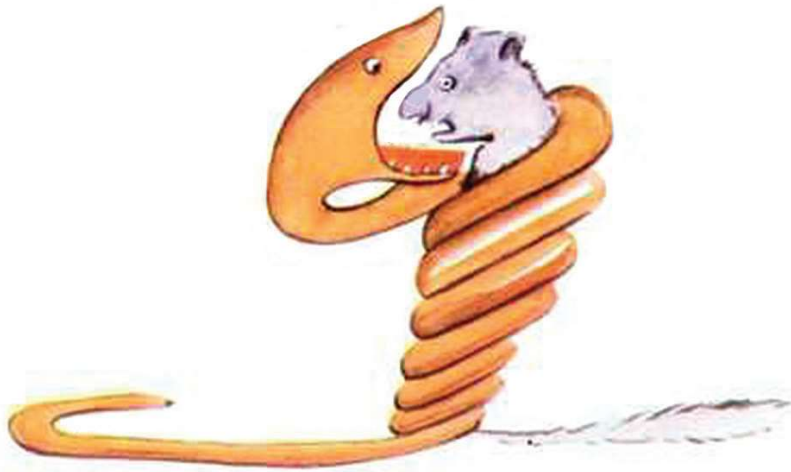
ISBN 978-86-6023-405-8

Leonu Vertu

Molim decu da mi oprostite što sam ovu knjigu posvetio odrasloj osobi. Imam jedno ozbiljno opravdanje: ta odrasla osoba je najbolji prijatelj koga imam na svetu. Imam i drugo opravdanje: ta odrasla osoba može sve da razume, čak i knjige za decu. Imam i treće opravdanje: ta odrasla osoba živi u Francuskoj, gladna je i hladno joj je. Treba joj da je neko uteši. Ako ova opravdanja nisu dovoljna, rado ću ovu knjigu posvetiti detetu koje je ta odrasla osoba nekad bila. Sve odrasle osobe najpre su bile deca. (Ali se malo njih toga seća.) Ispravljam, dakle, svoju posvetu:

***Leonu Vertu
kad je bio dečak.***

Poglavlje 1.



Jednom kada sam imao šest godina, video sam veličanstvenu sliku u nekoj knjizi o prašumi, koja se zvala „Istinite priče”. Na slici je bila kraljevska boa koja guta divlju životinju. Evo kopije tog crteža.

U knjizi je pisalo: „Kraljevska boa guta svoju žrtvu u jednom zalogaju, ne žvaćući je. Zatim ne može da se kreće, pa spava šest meseci dok je ne svari”.

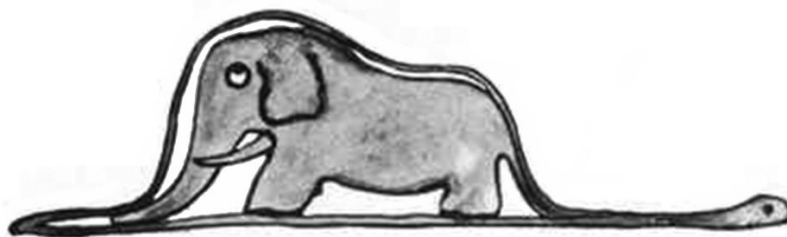
Onda sam dugo razmišljao o avanturama u prašumi i uspeo sam da bojicom nacrtam svoj prvi crtež. Moj crtež broj 1. Ovako je izgledao:



Pokazao sam svoje remek-delo odraslima i pitao ih da li se plaše mog crteža.

Oni su mi odgovorili: „Zašto da se plašimo jednog šešira?”

Moj crtež nije predstavljao šešir. Predstavljao je kraljevsku bou koja je progutala slona. Onda sam nacrtao kraljevsku bou iznutra, kako bi odrasli mogli da razumeju. Njima su uvek potrebna objašnjenja. Moj crtež broj 2 izgledao je ovako:



Odrasli su mi savetovali da se okanem crtanja kraljevske boe spolja ili iznutra i da se više zainteresujem za geografiju, istoriju, računanje i gramatiku. Tako sam, u svojoj šestoj godini, napustio svoju sjajnu slikarsku karijeru. Bio sam obeshrabren neuspehom svog crteža broj 1 i svog crteža broj 2. Odrasli nikad ništa ne shvataju sami, a decu zamara da im uvek sve objašnjavaju.

Stoga sam morao da odaberem neki drugi poziv, pa sam naučio da upravljam avionom. Leteo sam svuda poma-
lo, po celom svetu. Istina, geografija mi je mnogo poslužila. Znao sam na prvi pogled da razlikujem Kinu od Arizone. To je veoma korisno ako se neko izgubi noću.

Tako sam se u životu često susretao sa mnogo ozbiljnih ljudi. Dugo sam živeo sa odraslima. Video sam ih sasvim izbliza. To nije baš mnogo poboljšalo moje mišljenje o njima.

Kada bih sreo nekog od njih ko mi je izgledao malo bistriji, isprobavao sam ga svojim crtežom broj 1 koji sam uvek čuvao. Želeo sam da znam da li stvarno razume. Ali uvek bih dobijao isti odgovor: „To je šešir”. Tada mu ne bih pričao ni o kraljevskoj boi, ni o prašumi, niti o zvezdama. Prilagodio bih se i pričali bismo o bridžu, golfu, o politici i o kravatama. I odrasla osoba bila bi veoma zadovoljna što je upoznala jednog tako razumnog čoveka.

